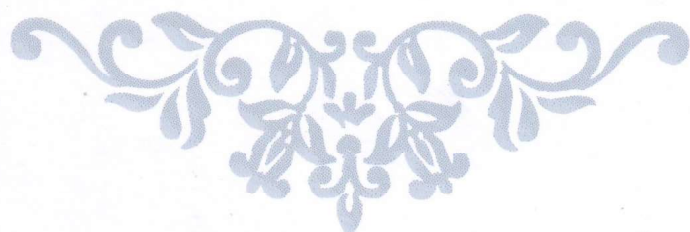
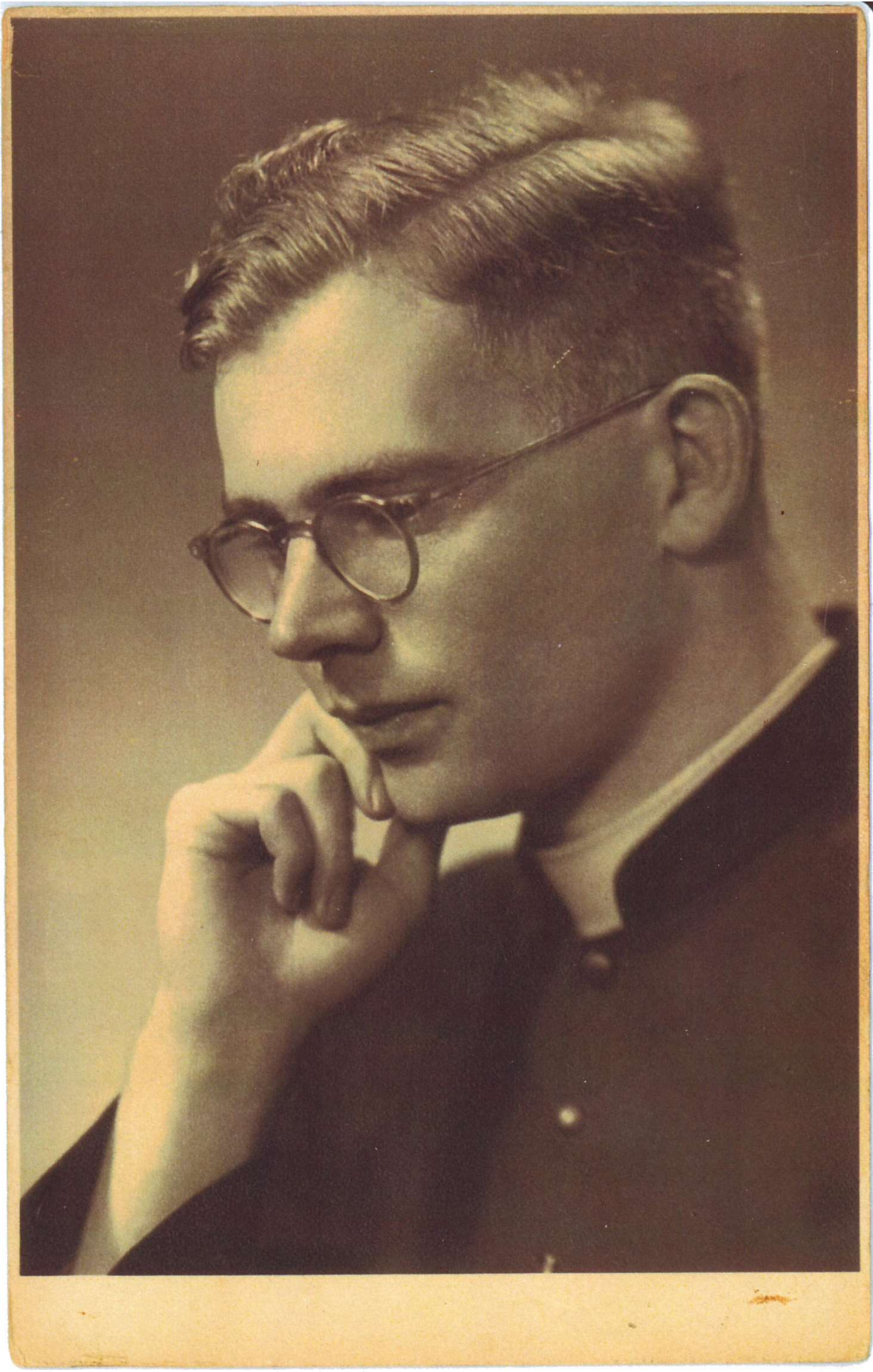


*ET JESUM
BENEDICTUM
FRUCTUM
VENTRIS TUI
BENIGNUM*





Brandend hart

Als je in je kinderjaren
brandde van heilig vuur
om God van liefde te
verkondigen aan de 'heideneen'

zul je in je priesterleven
nooit verzuimen te bidden
voor ongelovigen, bijgelovigen
en lichtgelovigen.

Maar wat als je dan toch
niet de wildernis intrekt
maar monnik wordt, als een
kluizenaar in de woestijn?

Dan zal de vlam van liefde
die oplaaide uit Jezus' hart
hel en heilig blijven branden
als een brandende braambos.

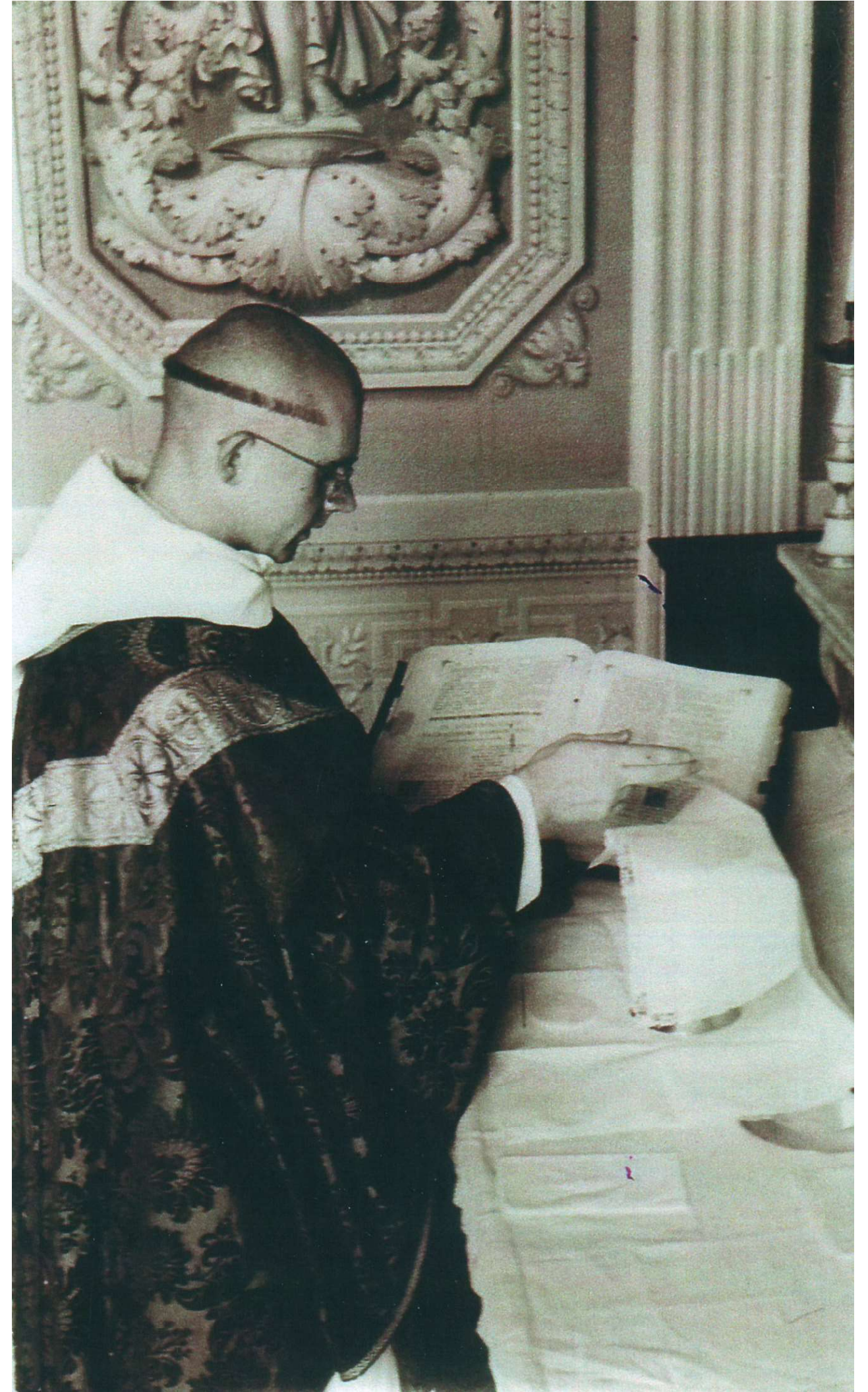


Religiositeit

Wie religieus leeft of religieus is, kan de samenhang zien van alles met alles, want dat is de grondbetekenis van woord en werkelijkheid van 'religio'.

En daarin is dan de al-verbindende liefde van God te zien en de eenheid van zijn. Daaruit vloeit bijna vanzelf de rust en vrede voort in het eigen bestaan.

'God' is goed, alles is goed wat leidt tot liefdevereniging met God. Ook lijden kan goed zijn. Ware religiositeit is en geeft inzicht in de zin van alles: in wie God is en de mens is.



Religieus

Religie is de alles-verbindende doorverbindende herverbindende beweging tussen mensen en dingen, gebeurtenissen en ervaringen en alle bestaande zijnsferen.

De totale verbinding van alles met elkaar is zowel een kosmisch gebeuren als een innerlijk zijnsgebeuren tussen alwat is, voortkomend uit het ene alleszijnde Zijn.

Juist de verbinding van het al is de levende bestaanswerkelijkheid van de Geest 'die als Gods Geest zweefde over de wateren' (Gen. 1, 2), de allesdoorlevende aanwezigheid Gods.



Daarmee als mens verbonden zijn,
met die eenheid en al-verbindende
liefde, is het zijn in alles met
elkaar verbindende liefde van God:
religie - eenheid met God.

Wie deze verbinding niet heeft
of verwerft of in gedeeltelijkheid,
is niet a-religieus, want iedere mens
ervaart religiositeit alleen al
in zelfervaring en zijnservaring.

Maar wie de verbinding met het
goddelijke, het diepste zijn dat
met God verbonden is, verwerpt of
ontkent, mist de bron van religiositeit
en de diepste ervaring van het zijn.



Door dat ontbreken atrofiëren en verdorren zowel andere verbindingslijnen met de werkelijkheid, de natuur met al zijn wonderen en mysteriën, met andere mensen en de gemeenschap.

Religie als diepste bestaansgrond roept om bewustwording en mysterie, om kerkelijkheid soms zelfs want dit is het hoogst haalbare menselijk geluk dat tijd en eeuwigheid doordringt.

Monniken en monialen leven hiervoor. Zij die God willen zien, mogen diep zien in het zijn en alles aanzien met ogen vol verwachting en hoop. Hun soli Deo is een allesomvattende liefde.



De grote transfer

De eeuwenlange werkelijkheid van het religieuze leven in orden en congregaties verkeert nu niet in een fase van neergang maar van overgang naar een levensreligiositeit die ontwaakt in deze tijd.

Zij stonden niet op zich, zij verdwijnen niet op zich maar ontstonden om de historische overbrugging te worden naar een universele alomvattende levensreligie waarin het leven zélf als godsdienst wordt ervaren.

Zij moesten er zijn om het heden voort te brengen. Zij verdwijnen nu niet maar leven verder. Zij leven voort en groeien door in het hedendaagse Godservaren. Overall ter wereld staan de bibliotheken vol van hun werken.

Bestaan zij dan voort zoals ouders in hun kinderen? Of is er de erfelijkheid van levensgezindheid en levenswijze? Leeft hetzelfde door onder andere woorden, namen en vormen? Is er zelfs verdere ontplooiing?

Het zal geen automatisme zijn en als vanzelfsprekendheid overgaan op andere generaties. Er zullen herkenningspunten en momenten nodig zijn, als ijkpunten waarmee de diepten van het verleden kunnen worden gepeild en hervonden.

Dat zijn de monniken en monialen die midden in de gemeenschap de oer-ervaringen en belevingen zichtbaar vindbaar raakbaar houden. Zij blijven intreden in de stilte en volheid van een mystieke wereld waarin de bronnen wellen van eeuwigheid.

En straks, in een verdere ontwikkeling van leven, zal op natuurlijke wijze het innerlijk vernieuwende zich weer gaan verdichten en in nieuwe gestalten verschijnen vanuit de aantrekking van de volheid. Weer zullen er dan monniken en monialen voor God alleen leven.



**Als religie
geen mensdienst is
is religie
geen Godsdienst**

**Dat is ons
geopenbaard,
door de menswording
van God**

**Wat gij de minsten
der mijnen hebt
gedaan hebt ge
aan mij gedaan**

**Wat gij de minsten
der mijnen niet
hebt gedaan hebt ge
aan mij niet gedaan**

Benedictie

Wie religieus is klaagt niet want klagen is ondankbaar en getuigt van ontevredenheid tegenover het leven.

Het is ook niet realistisch want juist deze werkelijkheid is bestemd om een nieuwe hemel en een nieuwe aarde te worden.

Gods voorzienigheid en Gods voorzorgzaamheid dragen de geschapen werkelijkheid door de tijd de eeuwigheid binnen.

Zij die diep in God inkeren als monnik en moniale zullen zich vereenzelvigen met de wil en de bedoelingen van God.



Gabriel

Engel van de blijde boodschap
aartsengel van het eeuwig licht
U die als een goddelijk geestelijk
vader rondom Jezus was om de hele
geboorteregeling te verzorgen.

Levensengel - engel van een engel -
die met goede tijding de hoop
in de wereld levend houdt: behoed
het leven van uw tweelingbroer Gabriel
om een verkondiger van vreugde te zijn.

U leidde hem binnen in het stille licht.
Dat zijn leven van beschouwing moge zijn
als een boodschap van licht: het Licht
dat iedere dag in de wereld komt
in de liefde-aanschouwing van God.

Nog draagt hij de fakkel voor zich uit om
het licht van Gods aanwezigheid te ontsteken.
Dat zijn zachte gloed een donkere wereld
moge verwarmen en verlichten om te zien
hoezeer God de wereld heeft liefgehad



61 Dom Gabriel 'Joop' van Dijck, vooraf aan zijn overgang naar de Kartuziers, trad in augustus 1949 in de Certosa di Calci in.

Op zijn priesterprentje koos hij voor de tekst 'Met Christus hang ik aan het Kruis' (Gal. 2, 19).

Mogelijk heeft Gabriel alleen maar 'onder' het kruis hoeven staan. Wat bedoelde hij - wat voorzag hij?

62 Behorend tot de Congregatie van de Missionarissen van het Heilig Hart (MSC), na zijn priesterwijding in september 1948: zijn priesterlijke zegen. Hij genoot het grote voordeel van een voltooide priesteropleiding. Zo kon hij zich in Calci geheel wijden aan het monastieke leven.

63 Voor de Consecratie tijdens de Mis, volgens de Kartuzerritus.

64 De Consecratie van het 'Heilig Bloed'.

65 Gabriel als novice voor zijn 'cella'.

66 Gabriel aan het werk in zijn 'Ave Maria' vertrek.

68 Gabriel aan tafel: zijn uitklaptafeltje.

69 Gabriel vanuit de lange loopgang naast de tuin als een onverklaarbaar bewoonde woning...

Een eerdere bewoner van deze kluis was Guinot (1864 - 1943), novicenmeester en vicaris in de Chartreuse van Bosserville. Hij trad uit, huwde, werd door zijn dochter, Carmelites, 'bekeerd' en keerde terug in de Orde. Hij kwam aan in Calci in 1925, overleed in 1943. En hij had toestemming gekregen de muren van deze kluis te beschilderen ...

70 Gabriel als handwerker aan zijn werkbank.